

לא זכור לי אם בيتנו נזקק אי פעם לרופאים הללו, עד
שיעור אחד מגלה מישחו מבני הבית שאין מראה של תרצה
כתמול שלשות. מסתכלים ו מבחינים באחד מנהיריה שנרת-
אה נפוח ומשהו צהבהב בפנימו. הילדה הובאה למרפאה
והד"ר אמגילה שלף מניה וביה, את ה"משהו" שלא היה
אלא גורגר חומצה שתרצה הכניסה ודחפה לתוך הנחיר
ומשלא יכלת להוציאו, החריש ולא סיפרה דבר. ובינתיים
עשה הגורגר את שלו, תפח והחל מתליע ומווכן לבניתה.
הד"ר אמגילה הנכבד, למרות שקיבל שכר בעבר ביקוריו
במושבה — דרש וקיבל 20 פרנקים צרפתיים, טבין ותקילין,
بعد הוצאה החומצה מ"מחבואה" שכן היה זה לדבריו,
"אפרסיוון".



אזור

תמיד השתדל אבא להכניס שכוללים במשק. לרכוש כלים
מכליים שונים, להגדיל את האינונטראורי וגי"ב. את מרבית
משכורותם (שלו ושל אמא) השקיע במשק ולא תמיד היה
זה רנטబילי. אחרי הכל, הוא היה מורה ולא חקלאי. ומדרי-
רים ויעוצים לא היו לו.

את הפרות — היו כבר פרות ולא פרה — היו מאביסים
בכresherינה, בקייה או פולים (איש לא שמע ולא ראה מין יצור
הקרי עירובת להאבסה). היו שורים את הקטניות במים
במשק שעות עד שתפחו וספגו את מי השရיה, וליתר עלי-
ות — גם גורסים לחצאיין ובמיוחד את הפול, הקטנית
הגדרה. לכך שימושה הגירושה. אך כל זה טוב ויפה כשייש
פרה אחת או שתיים ולא "עדר" בן 5—6 פרות דמשקיות
ולודותיהן, שרצו כמות גדולה של מזון. ובכלל, מי מווכן